

සාරය: සුමිතිර් දරුවනි, ඔබ සෑම කෙනෙක්වම විස සසුරෙන් කිරි සසුර වෙත ගෙන යාමට පරමාත්ම පියා ඔරුකරුවෙක් ලෙසින් පැමිණ සිටී. ඔබ දැන් මේ පැත්තෙන් ඒ පැත්තට යා යුතුයි.

ප්‍රශ්නය: සෑම කෙනෙකුගේම වර්ත කොටස නරඹමින් ඔය දරුවන්ට කිසිම කෙනෙකුට දොස් පැවරිය නොහැක්කේ ඇයි ?

පිළිතුර: මන්ද මෙම නාටකය සදාතනිකවම නිශ්චිතව ලියවී ඇත්තක් බව ඔබ දනී. සෑම නළුවෙක්ම තම තමන්ගේ වර්ත කොටස ඒ තුළ රඟදක්වති. කිසිම කෙනෙකුට කිසිම දෙයකට දොස් පැවරිය නොහැක. මෙම හක්ති මාර්ගය නැවතත් වතාවක් පසු කර යා යුතුයි. ඒ තුළ කිසිදු වෙනසක් සිදු විය නොහැක.

ප්‍රශ්නය: මුලු ලෝක වක්‍රයම පිළිබඳ ඥානය අන්තර්ගතව ඇත්තේ කුමන වචන දෙක තුළ ද ?

පිළිතුර: අද සහ හෙට. ඊයේ අප සිටියේ සත් යුගයේයි. අද, උපත් 84ක වක්‍රයක් තුළ සිට පැමිණ දැන් අපායට පැමිණ සිටින්නෙමු. හෙට, අපි නැවතත් දෙවිලොව කරා යන්නෙමු.

මිම ශාන්ති. දරුවන් බාබා ඉදිරියේ සිටිති. ඔබ මෙහි පැමිණි මධ්‍යස්ථාන වල සිටිනා විට තමන් අති උත්තම බාබා ඉදිරියේ සිටිනවායි කියා ඔබ සිතන්නේ නැහැ. ඔහු අපගේ පරම ගුරුවරයායි. අපගේ බෝට්ටු එතෙර කරවන්නේ ඔහුයි. ඔහුට ගුරු කියාත් කියනවා. මෙහි තමන් ඔහු ඉදිරියේම අසුන් ගෙන සිටිනා බව ඔබට තේරෙනවා. ඔහු අපට මෙම වස සසුරෙන් ඉවත් කරගෙන කිරි සසුර වෙතට ගෙන යනවා. ඔබට එතෙරට ගෙන යන පරමාත්ම පියා ඔබ ඉදිරියේම අසුන් ගෙන සිටිනවා. ශිව පරමාත්ම පියාගේ ජීවත්මයට පමණයි උත්තරීතර හෝ පරමාත්ම දෙවියන්. අති උත්තම කියා කියන්නේ. තමන් දැන් ශිව බාබා, අති උත්තම පරමාත්ම දෙවියන් ඉදිරියේ අසුන් ගෙන සිටිනා බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔහු සිටින්නේ මොහු තුළයි (බ්‍රහ්මාගේ ශරීරයේයි). ඔහු ඔබට එතෙරට ගෙන යනවා. ඔහුට අනිවාර්යෙන්ම රථයක් අවශ්‍යයි. වෙත කොහොමද ඔහු ඔබට ශ්‍රීමත් දෙන්නේ ? බාබා තමාගේ පරමාත්ම පියා, පරම ගුරුවරයා සහ ඔබට එතෙරට ගෙන යන්නා යන විශ්වාසය ඔය දරුවන් තුළ තිබෙනවා. අප ජීවත්ම දැන් ආපසු අපගේ නිවහන, ශාන්ත දේශය වෙතට යනවා. ඒ බාබා අපට පාර පෙන්වනවා. එහි මධ්‍යස්ථානයක අසුන් ගෙන සිටිමින්, මෙහි බාබා ඉදිරියේම අසුන් ගෙන සිටිමින් අතර දිවා රූ මෙන් වෙනසක් තිබෙනවා. එහිදී තමන් මේ බාබා ඉදිරියේමයි අසුන් ගෙන සිටින්නේ කියා ඔබ සිතන්නේ නැහැ. මෙහිදී ඔබට තමන් දැන් උත්සාහ දරනවායි කියා දැනෙනවා. උත්සාහ දැරීමට ඔබට උනන්දු කරවන්නා සතුටු වෙව්. අපි දැන් පාරිශුද්ධ වී ආපසු නිවස බලා යා යුතුයි. නාටකය අවසානය කරා ලඟ වෙත්ම මෙය එහි රඟ දක්වන නළුවෙකුට වැටහෙනවා. පරමාත්ම පියා දැන් පැමිණ සිටින්නේ අප ජීවත්මයන්ට ආපසු ගෙන යාමටයි. කොහොමද ආපසු නිවස බලා යන්නේ. යන්නන් ඔහු පහදා දෙනවා. ඔහු පරමාත්ම පියා සේම ඔරුව එතෙර කරවන ඔරුකරුවාත් වෙනවා. ඒ අය මෙය මෙසේ ගායනා කළත්, "ඔරුව" කියා කීමෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්දැයි කියා ඔවුන්ට තේරෙන්නේ නැහැ. ඔහු ශරීරය ගනිද ? ජීවත්ම වන අපට ඔහු එතෙරට ගෙන යන බව ඔබ දැන් දන්නවා. ජීවත්ම දැන් තම ශරීරත් සමඟ වැහිරී සිටින්නේ ගණිකා මධ්‍යකයි, විස සසුරේයි. අපි මූලිකම ශාන්ත දේශයේ නිවැසියන් වීමු. අපට එතෙරට ගෙන යන, එනම්, අපට නිවස කරා ආපසු ගෙන යන පරමාත්ම පියාව අප සොයා ගෙන සිටීමු. එය ඔබගේ රජදහන වී තිබුණා. පසුව මායා, රාවන එය පැහැර ගන්නා. ඒ රජදහන දැන් නැවතත් දිනා ගත යුතුයි. අසීමිත පරමාත්ම පියා කියනවා : දරුවනි, දැන් ඔබගේ නිවහන සිහි කරන්න. ඔබ එහි යා යුතුයි. පසුව නැවතත් කිරි සසුරට යා යුතුයි. මෙහේ ඇත්තේ විස සසුරයි, නමුත් එහේ ඇත්තේ කිරි සසුරයි. අශාරීරික ලෝකය ශාන්ත සාගරයයි. දේශ තුනක් තිබෙනවා. මේ දුක් දේශයයි. පරමාත්ම පියා පහදා කියන්නේ : සුමිතිර්ම දරුවනි, තම තමන් ජීවත්ම බව සලකා පරමාත්ම පියාව සිහි කරන්න. ඔබට මෙය කියන්නේ කවුරුන්ද ? කවුරුන් හරහා ද ? මුලු දවස පුරාම ඔහු ඔබට කිය කියාම සිටින්නේ : සුමිතිර් දරුවනි, සුමිතිර් දරුවනි කියලයි. ජීවත්ම දැන් අපිරිසිදුයි, ඒ අනුව තමයි ඔවුන් ශරීරත් ලබන්නේ. තමන් සැබෑ රතුං ආහරණ වී සිටි බවත් පසුව කහට බැඳීමත් සමඟ ව්‍යාප් වී ඇති බවත් ඔබට තේරෙනවා. දැන් ඒ මිත්‍යාව ඉවත් කළ හැක්කේ කෙසේද ? ස්මරණ වන්දනා ගමනේ යාගය කියන්නේ මෙයයි. ගින්නේ දී තමයි සැබෑ රතුං මතු වන්නේ. පරමාත්ම පියා නැවත නැවතත් ඔබට පහදා කියන්නේ : සෑම කල්පයකදීම මා ඔබට දුන් පැහැදිලි කිරීම දැනුත් දෙනවා. වසර 5000කට වරක් මෙහි පැමිණ දරුවනි පාරිශුද්ධ වන්න කියා කිම තමයි මගේ වර්ත කොටස. ස්වර්ණම යුගයේ දී ඔය ජීවත්ම පාරිශුද්ධව සිටියා. ශාන්ත දේශයේ දී ජීවත්ම පාරිශුද්ධව සිටියා. ඒ අපේ නිවහනයි. එය එතරම්ම මිහිරි නිවහනකි. එහි යාමට මිනිස්සු හැකි සේ ඔළුව ගසා ගන්නවා. පරමාත්ම පියා පහදා කියන්නේ : සෑම කෙනෙක්ම දැන් ආපසු යා යුතුයි. පසුව නැවතත් තම වර්ත කොටස රඟපෑමට මෙහි පැමිණිය යුතුයි. ඔබ අසතුවින් සිටි කළ ඔය දරුවන් : අහෝ දෙවියනේ අපට ඔබ වෙත කැඳවා ගන්නැයි කිය කියා කන්නලව් කලා. ඇයි ඔබ අපට මේ දුකේ තනි කෙරෙව්වේ ? පරමාත්ම පියා සිටින්නේ පරම දනව්වේ බව ඔබ දන්නවා. එමනිසා ඔබ කියනවා : අහෝ දෙවිදුනේ, අපවත් පරම දනව්වට ගනු මැනව ... ස්වර්ණම යුගයේ දී ඔබ මෙය මෙසේ කියන්නේ නැහැ. එහි, සතුටම හැරෙන්න වෙන කිසිවක් නැහැ. මෙහි, ඇත්තේ විවිධාකාර දුක් කරදරමයි, මිනිසුනුත් අනේ දෙවියනේ කියා කන්නලව් කරන්නේ ඒ නිසායි. ජීවත්ම දෙවියන්ව සිහි කළත් ඒ කවුදැයි කියා කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. ඔය දරුවන්ට දැන් පරමාත්ම පියාගේ හැඳින්වීම ලැබී තිබෙනවා. පරමාත්ම පියා සිටින්නේ පරම දාමයේයි. මිනිස්සු නිවහන සිහි කරමින් සිටියා. අපට රජදහනට කැඳවන්න කියා ඔවුන් කියන්නේ නැහැ. රාජධානියක් ඉල්ලන්නේ නැහැ. පරමාත්ම පියා රජදහනක සිටින්නේවත් නැහැ. ඔහු සිටින්නේ ශාන්ත දනව්වේයි. සෑම කෙනෙක්ම සාමය අයදිනවා. පරම දනව්වේදී අනිවාර්යෙන්ම පරමාත්ම දෙවියන් සිටින

තැන සාමය තිබෙනවා. එය හඳුන්වන්නේම මුක්ති දේශය කියලයි. ඒ ජීවත්මයන්ගේ නිවහනයි. ජීවත්ම පැමිණෙන්නේ එහි සිටයි. ස්වර්ණම යුගයට නිවහන කියා කියන්නේ නැහැ. එය රාජධානියයි. ඔබ දැන් විවිධ තැන් වල සිට මෙහි පැමිණ සිටිනවා. මෙහි පැමිණ මෙහි අසුන් ගෙන සිටිනවා. පරමාත්ම පියා ඔබ අමතා කියනවා : "දරුවනි, දරුවනි" ඔහු පරමාත්ම පියා නිසා ඔබට "දරුවනි, දරුවනි" කියා කතා කරනවා. පසුව ගුරුවරයා ලෙසින් ඔහු ඔබට ලෝකයේ මූල, මැද හා අග ගැන කියා දෙනවා. එනම්, ඉතිහාසය හා භූගෝලය පහදා දෙනවා. මේ දේවල් කිසිම ආගමික ග්‍රන්ථයක සඳහන් වී නැහැ. අශාරීරික ලෝකය ඔය ජීවත්මයන්ගේ නිවහන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. සුක්ෂම දතවිට දිව්‍ය දර්ශන වලට ඇති තැනයි. කෙසේවෙතත්, රන්, රිදී, තඹ හා කළු යුග පවතින්නේ මෙහියි. ඔබ ඔබගේ වර්ත කොටස රහ දක්වන්නේ මෙහිදීයි. සුක්ෂම ලෝකයේ වර්ත රහ දැක්වීමක් කෙරෙන්නේ නැහැ. එය දර්ශන කරුණක් පමණයි. අදත් හෙටත් ඔබ පැහැදිලිව සිටියේ තබා ගත යුතුයි. ඊයේ ඔබ සිටියේ ස්වර්ණම යුගයේයි. උපන් 84ක් ගැනිමෙන් අතතුරුව අද ඔබ සිටින්නේ අපායේයි. ඔබ පරමාත්ම පියාටත් කතා කළේ අපායටයි. ස්වර්ණම යුගයේ ඇති තරම් සතුට තිබෙනා නිසා කවුරුත් ඔහුට එහෙට කතා කරන්නේ නැහැ. මෙහි ඔබ සිටින්නේ ශරීර වලයි. ඒනිසයි ඔහුට කතා කළ හැක්කේ. පරමාත්ම පියා කියනවා : මම ජනිතව්‍යාප්ත (සියල්ල දන්නා) වෙනවා. එනම්, ලෝකයේ මූල, මැද හා අග ගැන මා දන්නවා. නමුත් එය ඔබට කියා දිය හැක්කේ කෙසේද ? මේ සිතා බැලිය යුතු දෙයක්. පරමාත්ම පියා රථයක් ගන්නවා කියා සඳහන් කර තිබෙන්නේ මේ නිසායි. ඔහු කියනවා : මගේ උපත ඔබගේ උපන් වගේ නොවෙයි. මා මොහුට ඇතුල් වෙනවා. ඔහු ඔබට රථයේ හැඳින්වීමත් ලබා දෙනවා. විවිධ නම් හා රූප අරගෙන පැමිණීමත් සමඟ මේ ජීවත්මය තමෝප්‍රධාන් වෙලා. මේ කාලයේදී සෑම කෙනෙක්ම අනාථයින් වෙලා. ඔවුන් පරමාත්ම පියා ගැන නොදන්නා නිසා තමයි අනාථ වී සිටින්නේ. දරුවෝ එකිනෙකා සමඟ අඬදබර කර ගන්නා විට : ඇයි දරුවනේ මේ අඬ දබර කරගන්නේ කියා අසනවා. පරමාත්ම පියා කියන්නේ : සෑම කෙනෙක්ම මාව අමතක කරලා. දරුවනේ කියා අමතන්නේ ජීවත්මයයි. ලෝකික පියාත් මෙසේ කියනවා අසීමිත පියාත් කියනවා : අනාථයිනි, ඇයි ඔබගේ තත්ත්වය මෙසේ වී තිබෙන්නේ ? අයිති විමටයි කියා ඔබට කවුරුවත්ම නැති ද ? ඔබට දෙවිලොව පාලකවරුන් බවට පත් කරවන. අසීමිති පරමාත්ම පියාට. කල්ප බාගයක් පුරා කන්නලව් කරමින් අඬ ගැසූ කෙනාට ඔබ කියනවා ඔහු ගස් ගල් වලත් සිටිනවායි කියලා. පරමාත්ම පියාම දැන් මෙහි අසුන් ගෙන ඔබට පහදා දෙනවා. තමන් බාබා ලඟට පැමිණ සිටිනවායි කියා ඔය දරුවන්ට දැන් තේරුම් ගෙන සිටිනවා. අපට උගන්වා ඉතාමත් පරුණි වී ඇති අපගේ ඔරු එගොඩට ගෙන කෙනා බාබායි. මිනිස්සු කියනවා : මේ ඔරුව අපෙන් අරගෙන අපට අලුත් එකක් දෙන්න. පරණ ඔරුවක් හයානකයි. අතරමඟදී එය කැඩී යා හැකියි. නැතිනම් අතතුරු සිදු විය හැකියි. ඉතින් ඔබගේ ඔරුන් දැන් පැරණි වී ඇති නිසා ඔබ අලුත් එකක් ඉල්ලනවා. එයට (ශරීරය) ආයින්තමක් කියා හෝ ඔරුවක් කියා කියනවා. දරුවන් කියන්නේ : බාබා අපට ලක්ෂ්මී නාරායනගේ මෙන් වූ ඇඳුම් තමයි ඔබ කරන්නේ. පරමාත්ම පියා කියන්නේ : සුමිහිරි දරුවනි, දෙවිලොව වැසියන් විමට ඔබට අවශ්‍යද ? සෑම වසර 5000කට වරක්ම ඔබගේ මේ ඇඳුම් පැරණි වෙනවා එවිට මා ඔබට අලුත් ඒවා ගෙනැවිත් දෙනවා. මේවා යක්ෂ ඇඳුමයි. ජීවත්මයනුත් යක්ෂයි. මිනිස්සු දුප්පත්ව සිටින කළ, ඇන්දේ බාල ඇඳුමයි. ඔවුන් ධනවත් නම් මිල අධික ඇඳුම් අඳිනවා. ඔබ මේ දේවල් ගැන දැන් දන්නවා. තමන් දැන් සිටින්නේ කා ඉදිරියේදැයි කියා දන්නා නිසා ඔබ සතුටින් සිටින්නේ. ඔබගේ මධ්‍යස්ථාන වල සිටිනා විට මෙවන් හැඟීමක් ඔබට දැනෙන්නේ නැහැ. මෙහිදී ඔබ පරමාත්ම පියාට සාප්පුම ඇහුම් කන් දෙන විට, පරමාත්ම පියා තමාටම පහදා දෙනවා කියන සතුට ඔබ තුළ ඇති වෙනවා. එහිදී කවුරු හෝ ඔබට පැහැදිලි කරන විට ඔබගේ බුද්ධි යෝගාව නිතරම එහේ මෙහේ යනවා. මිනිස්සු පදිනෙදා වැඩකටයුතු වල හිර වෙලා; ඔවුන්ට කිසිම වෙලාවක් නැහැ. මා ඔබට පැහැදිලි කරනවා. බාබා මෙම කටින් ඔබට පහදා දෙනවා යන්නත් ඔබට වැටහෙනවා. මේ මූලය මහා ඉහළින් වර්ණනා වී තිබෙනවා. ගවමූලයෙන් එන අමුර්තය පානය කිරීමට මිනිස්සු දුරකතන ගෙවා ගෙන පැමිණෙනවා. මහත් අපහසුතා විඳගෙන පැමිණෙනවා: ඒ ගවමූලය කුමක්දැයි කියාටත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. මහා ඥානාත්මික අය බොහෝ දෙනාත් එහි යනවා. නමුත් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද ? තවත් කාලය අපගේ හැරීමක් පමණයි. බාබා කියනවා : ඉර බැසගෙන යන විට ඔබට පෙනෙන්නේ කුමක්ද ? එහි කිසිදු යහපතක් නැහැ. ඉගෙන ගැනීම තුළ යහපතක් ඇත. ගිතාව ඉගෙන ගත යුතු දෙයකි. ගිතාවේ හය යෝග ගැන සඳහන් නොමැත. එහි අන්තර්ගත වන්නේ රාජයෝගාව පමණයි. ඔබ මෙහි පැමිණෙන්නේ රාජධානිය දිනා ගැනීමටයි. මෙම යක්ෂ ලෝකය තුළ කෙතරම් නම් රණ්ඩු සරුවල් තිබෙනවාදැයි කියා ඔබ දන්නවා. බාබා අපට යෝග බලයෙන් පාරිශුද්ධ කරවා ලෝක පාලකවරුන් බවට පත් කරවනවා. මිනිස්සු දේවහනන්ව ආයුධ සහිතව පෙන්වා තිබෙනවා. නමුත් ඇත්තටම කියනවා නම්, මෙහි ආයුධ ගැන ප්‍රශ්නයක් මතු වන්නේ නැත. කාලි ප්‍රතිමාව කෙතරම් නම් හයංකර ලෙස සාදා තිබෙනවා දැයි කියා බලන්න. ඔවුන් ඒ සෑම ප්‍රතිමාවක්ම සාදා ඇත්තේ තම තමන්ගේ හිතළු වල හැටියටයි. අත් හතර අට තිබෙන දේවහනන් කොහේවත් ඇත්තේ නැහැ. ඒ සියල්ල ඇත්තේ හක්නි මාර්ගයේයි. එමනිසා, පරමාත්ම පියා පැහැදිලි කරන්නේ : මෙය අසීමිත නාටකයකි. මෙහිදී කිසිම කෙනෙකුට අපහාස කිරීමක් නොමැත. සදාතනික නාටකය කල්තබාම තීරණය වූවකි. එහි කිසිදු වෙනසක් සිදු විය නොහැකියි. ඥානය යනු කුමක්ද හක්නිය යනු කුමක්දැයි කියා පරමාත්ම පියා පහදා දේ. ඒත් ඔබ හක්නි මාර්ගය පසුකර පැමිණිය යුතුයි. මේ ආකාරයෙන් උපන් 84 වකුස පසුකර පැමිණෙන අතරේ ඔබ පහළට ඇද වැටිලා. පරමාත්ම පියා විසින් ඔබට පැහැදිලි කර දෙන ඉතාමත් හොඳ, සදාතනිකව නිර්මාණය වී ඇති නාටකය මෙයයි. නාටකයේ රහස් තේරුම් ගැනීමෙන් ඔබ ලෝක පාලකවරුන් වෙනවා. ඒක පුද්ගලයක්. ඥානය ව්‍යාප්ත වන්නේ කෙසේද.

හක්තිය ව්‍යාප්ත වන්නේ කෙසේද යන සියල්ල නාටකයේ තීරණය වී හමාරයි. ඒ තුළ කිසිම වෙනසක් සිදු විය නොහැකියි. අහවල් කෙනා බුන්ම ධාතුවට මුසු වුණා, ආලෝකයට එකතු වුණා, මෙය ආලෝක ලෝකයක් කියා එක් එක් අය කියනවා. මිනිසුන් දිගටම තම තමන්ගේ හිතට එන එන දේ කියනවා. මෙම නාටකය කල්තබා තීරණය වූවකි. මිනිස්සු විතුපට නැරඹීමට යනවා. ඔබ එයට සිතිවිලි සෙල්ලමක් කියා කියනවා ද ? පරමාන්ම පියා මෙහි හිඳ පහදා දෙනවා : දරුවනි, මෙම නාටකය අසීමිතයි, එය ඒ ආකාරයෙන්ම නැවතත් සිදු වෙනවා. පරමාන්ම පියා පැමිණ පමණයි මෙම ඥානය දෙන්නේ, මන්ද ඔහු ඥානයෙන් සපිරී කෙනායි. මානව ලෝක ගසෙහි බිජය ඔහුයි. ඔහු සජීවියි. ඔහු තුළ මුල් ඥානයම තිබෙනවා. මිනිස්සු මෙහි කාලපරාසය වසර සිය දහස් ගණනකින් පෙන්වා තිබෙනවා. පරමාන්ම පියා කියන්නේ: කාල පරාසය එතරම් දිගු විය නොහැකියි. විතුපටයක් වසර සිය දහස් ගණනක් දිග නම්, එය කාගේවත් මතකයේ තිබෙන්නේ නැහැ. ඔබ සෑම දෙයක් ගැනම කතා කරනවා. වසර සිය දහස් ගණනක දෙයක් ගැන කියන්නේ කෙසේද ? එමනිසා, ඒ සියල්ල හක්ති මාර්ගයේ දේවලයි. ඔබ හක්ති මාර්ගයේ වර්ත රහදැක්වූ අයයි. ඒ ආකාරයෙන් දුක් විඳිමෙන් අතතුරුව සෑම කෙනෙක්ම දැන් අවසානයට පැමිණ සිටිනවා. මුල් ගසම පූර්ණ පරිණාමයකට ඇඳ වැටිලා. ඔබ දැන් එහි යා යූතුයි. ඔබට සැහැල්ලු කර ගන්න. මොහුත් තමාට සැහැල්ලු කර ගන්නා. එවිට සෑම බන්ධනයක්ම බිඳ වැටෙනවා. නැතිනම්, ඔබ ඔබගේ දරුවන්, මිල මුදල්, කර්මාන්තශාලා, ගැනුම්කරුවන්, රජවරුන් හා ඔවුන්ගේ දේපල ආදී සියල්ල සිහි කරා වී. ව්‍යාපාර ආදිය අතහැර දැමුවා නම් ඇයි ඒ සියල්ල තවමත් සිහි කරන්නේ ? මෙහිදී ඔබ සියල්ල අමතක කළ යුතුයි. ඒ සියල්ල අමතක කර දමා ඔබගේ නිවහනත්, රජදහනත් පමණක් සිහි කරන්න. ශාන්ත දේශයන් සතුටු දේශයන් සිහි කරන්න. පසුව ශාන්ත දේශයෙන් අපට ඒ වෙතට යාමට සිදු වෙනවා. පරමාන්ම පියා කියනවා : මා සිහි කරන්න. යෝග අග්තිය කියා හඳුන්වන්නේ මෙයයි. මෙය රාජයෝගාවයි. ඔබ රාජ සාම්පවරුන්ය. පිවිතුරු අයෙකුට සාම්පවරයෙක් කියා කියනවා. රජදහනක් දිනා ගැනීම සඳහා ඔබ පාර්ශ්ව දෙකට වෙනවා. මුල් සත්‍යයම ඔබට කියා දෙන්නේ පරමාන්ම පියා පමණයි. මෙය නාටකයක් බවත් ඔබට තේරෙනවා. සෑම තථ්‍යවෙකුම අනිවාර්යෙන්ම මෙහි සිටිය යුතුයි. පසුව පරමාන්ම පියා සෑම කෙනෙක්වම ආපසු ගෙන යා වී. මෙය පරමාන්ම දෙවියන්ගේ මංගල පෙරහැරයි. පරමාන්ම පියාත් දරුවනුත් සිටින්නේ එහියි. දරුවන් තමන්ගේ වර්ත කොටස රහදැක්වීමට පැමිණෙනවා. පියා සෑම විටම සිහින්නේ එහියි. මිනිස්සු මා සිහි කරන්නේ දුකට පත් වුණු විට පමණයි. මම එහේ මොනවා කරන්න ද (ස්වර්ණම යුගයේ) ? මා ඔබට සාම දේශයටත් සතුටු දේශයටත් යැව්වා. තවත් මොනවාද ඔබේ ? ඔබ සතුටු දේශයේ සිටිනා විට, අන් සෑම ජීවත්මයක්ම සිටියේ සාම දේශයේ, පසුව ඔවුනුත් ක්‍රමයෙන් පහළට පැමිණුණා. නාටකය දැන් අවසන් වීමට නියමිතයි. පරමාන්ම පියා කියනවා : දරුවනි, දැන් නොසැලකිලිමත් වන්න එපා. ඔබ අනිවාර්යෙන්ම පාර්ශ්ව දෙකට විය යුතුයි. පරමාන්ම පියා කියනවා : මෙම වර්ත කොටසත් සිදු වන්නේ එම නාටකයේම සැලැස්මට අනුවයි. නාටකයට අනුව, සෑම වසරකදීම මා ඔබ වෙනුවෙන් පැමිණෙනවා. දැන් ඔබ නව ලොව කරා යා යූතුයි. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය :

1. මෙම ගස දැන් පැරණි දිරාපත් ගසක් බවට පත් වෙලා. ජීවත්ම දැන් නිවහන කරා යා යූතුයි. එමනිසා, සෑම බන්ධනයකින්ම ඔබට නිදහස් කර ගෙන සැහැල්ලු කර ගන්න. මෙහි ඇති සෑම දෙයකින්ම ඔබගේ සිහිය ඉවතට ගන්න.
2. සදාතනික නාටකය ඔබගේ සිහියේ තබා ගනිමින් කිසිම තථ්‍යවෙකුට දොස් පැවරීම නොකරන්න. නාටකයේ රහස් තේරුම් ගෙන ලෝක පාලකවරයෙක් බවට පත් වන්න.

වරදානය: බුද්ධියේ ඇසුරත් දැනේ සහායත් සමගින් චින්තනය අත්විඳිනා වාසනාවන්ත ජීවත්මයක් බවට ඔබ පත් වේවා.

සහයෝගය පෙන්වන සලකුණ වන්නේ අන් එකට එක අල්ලා සිටිනා ආකාරයෙනුයි. පරමාන්ම පියා සමඟ තිරන්තර සහයෝගයේ සිටිනවා යනු ඔබගේ දැන් ඔහුගේ දැන් හා තැබුවා වේ. බුද්ධියෙන් තිරන්තරයෙන් ඔහුගේ ඇසුරේ සිටින්න කියා කියන්නේ තම හදවතේ එකම බාබාට පමණක් ආදරය කරන්න යන්නයි. තමන් සක්මන් කරන්නේ දේවමය ගෙවත්තක දෙවියන් සමඟ අන් අල්ලා ගෙන කියා සිතන්න. එසේ කිරීමෙන් ඔබ තිරන්තරයෙන් චින්තනය අයෙක් වේවි. එවන් වාසනාවන්ත ජීවත්ම තිරන්තරයෙන් නොකඩවා දරුවන් හරහා චින්තනයේ අත්දැකීම විඳිවි.

පාඨය : වරම් ගිණුම පුරවා ගැනීමට නම් තමනුත් තෘප්තිමත්ව සිට අන් අයවත් තෘප්තිමත් කරවන්න.

***** මිම ශාන්ති *****